

Bích An – Sài Gòn Giải phóng 5.9.2007). Lạ hơn là lời một người cách xa ta nghìn trùng, tổng thống Pháp vừa mới nhậm chức. “Từ lâu, giáo dục đã không thêm đếm xỉa đến cá tính của trẻ... Vài thập niên qua, *cá tính của trẻ mới được đưa vào làm trung tâm của nền giáo dục thay vì là kiến thức... Phải dạy trẻ biết đặt câu hỏi, suy nghĩ, tách mình ra, phản ứng, nghi ngờ, tự mình tìm tòi và phát hiện... Phải dành nhiều chỗ hơn cho quan sát, thí nghiệm, giao tế và ứng dụng,... Không nên nhốt trẻ trong lớp*. Phải cho chúng xem, hát, thăm bảo tàng, đến thư viện, công xưởng, đối mặt với vẻ đẹp thiên nhiên và bắt đầu khám phá... *Không phải ai cũng trở thành nhạc sĩ, nhà thơ, nhà khoa học*, nhưng cũng *nên truyền cho nó sở thích về âm nhạc, nghệ thuật, khoa học*. Sở thích của trẻ phải được đặt lên trên hết...” (Hãy mở cửa ra cho trẻ em – Báo Tuổi trẻ - thứ hai 24-9-07).

Từ các phát biểu quan trọng ấy, có thể rút ra được mấy điều không nhỏ: 1. *Biết tự học, tự học làm người và tự học suốt đời*. – 2. *Cá tính của trẻ được coi là trung tâm của nền giáo dục thay vì là kiến thức; tự tin và có năng lực tư*